

ลักษณะตาเบ๊จัน

สมัยเก่า

พจนานุกรมรูปและหมายเหต
๒ ๕
๒ ๕

๓๗๓
ก. ๓๓

ลักษณะอาญาจีน

“ ต้มยี่เก๋า ”

พร้อมทั้งรูปแปลหมายเหตุ

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ไทย ยศเส



๗ มีนาคม ๒๔๗๖

ศาสตราจารย์ ดร. วิชาญ ฤทธิรงค์

๓๘๖๕๙

คำนำ

ลักษณะอาญาของจีนมีมากชนิด สำหรับโทษ
ต่าง ๆ ในการซึ่งจีนได้ใช้อาญาหนักแก่ผู้ปล้น
หรือขโมยที่ใช้อาวุธ ก็ตัดสินลงโทษถึงตายก็
ด้อย ทำให้ขโมยคร้ามกลัว โดยเหตุว่าไม่ถือ
อาวุธก็กลัวเจ้าของทรัพย์ ถ้าถืออาวุธก็กลัว
อาญาหลวงอย่างสาหัส เพราะฉะนั้นในการปล้น
หรือขโมยจนฆ่ากันตายไม่มีใครมี มีแต่เหตุการณ
ตกดวงบ้างเล็กน้อย แต่เป็นการแปลกกประหลาด
ร้ายกาจอยู่ในข้อซึ่งกฎหมายห้ามไม่ให้บุคคลได้
ครองกระบี่บางอย่าง มีการประดับกายด้วย
ไข่มุกเป็นต้น กับทั้งทรมาณออกข้อให้เนื้อแตก

กระดุกข้อเท้าเจ็บบ่นว้ย บางท้องถิ่นแก้ขจัดนคราย

โดยเหตุว่าจะชักชอกให้สารภาพรับเป็นสัตย์ แต่

ถ้าผู้ร้ายใจแข็งทนได้ก็รอดตัว ถ้าผู้ไม่มผิดทน

ไม่ได้ก็ต้องจำใจรับสารภาพ

ยังมีอาญากรรมอย่างร้ายแรง เกินแก่การควร

กล่าวอีกหลายประการ ซึ่งเป็นที่น่ากลัวคดีตาย

กับโทษขบถ แต่กฎหมายบางอย่างหนักมดบาง

แต่ ในการ ทรมาน คนโดยโทษ หรือใช้ โทษ ก็ดี

เป็นการผิดจากเบญจศีลข้อซึ่งห้ามไม่ให้ทรมานคน

แต่สัตว์ เพราะฉะนั้น ในประเทศลัทธิวิสัยซึ่งท้งหลาย

ก็ตั้งการลงอาญา ซึ่งเป็นการทรมานกายตั้งหนึ่ง

ตั้งโทษเวทามากหรือน้อยทั้งหมด แต่ไม่มีเมือง

ใดเคยที่ยังคงใช้การทรมานคนหรือสัตว์ เป็นตั้ง

ซึ่งห้ามกันขาดทีเดียวทั่วกัน แต่ถ้าผู้ใดมีเจตนา
ร้ายที่สุดจนถึงกับเจตนาฆ่ามนุษย์ให้ตกดวงไปแล้ว
ผู้นั้นไม่สมควรอยู่ในระหว่างมนุษย์ได้แล้ว จึงใช้
อาญาประหารชีวิต ด้วยอาการที่จะให้ตายฉับไว
มิให้เฝ้าตาม่อนให้รู้ คักเจ็บป่วย เพราะการ
ทรมานได้สักครู่เดียว

ในสมุทน์มีภาพแต่หมายเหตุอาญาจัน จดไว้
เมื่อครั้งรอยบีเค็สมาแล้ว บดินจนคงยกเลิกอาญา
เหล่านั้นบางอย่าง แต่ยังไม่รู้แน่ว่าอย่างไรได้ยก
เลิกแล้ว ถึงกระนั้นเรารู้แน่ว่าจันใช้อาญาอย่าง
นมาหลายร้อยหลายพันปี ฟังจะตะตบบ้างเพียงใน
สมุทน์

การชำระความ

ตามธรรมเนียมราชการฉัน ท่านคุณตากการ
พิจารณาความที่บ้านของท่านทุกวัน ในเวตาเช้า
แต่เย็น มีเส้มนั้นทนายแลผู้คุมถือไซ้ครวนแต่ไม้
บันชี่สำหรับเขียนคอยอยู่พร้อม เดชานุกรนั่งอยู่
ที่โต๊ะคอยจดเรื่องความแต่คำให้การ คำพิพากษา
จดด้วยหมึกดำ แล้วย่านผู้พิพากษาก็เซ็นด้วย
หมึกแดง แลประทับตราสีแดง แลไม้คิ้วได้
กระบอกอยู่บนโต๊ะ ถ้าจำเลยมีโทษน้อย ท่าน
ก็ให้ โบายแล้วปลดปล่อยไปเสียทันที โดยทิ้งไม้คิ้ว
ลงให้ผู้คุม โบาย คิ้วอันหนึ่งสัญญาให้ค้ำห้าที่ทุกอัน
ผู้คุมก็จับจำเลยซึ่งหมอบอยู่นั้น ไปลงอาญาตามคำ

พิพากษา เมื่อคุณากรทั้งไม้ควดงั่ว ก็พูด
ถึงกร่อนแถกหน้าชาสู่บยาแดงค่อไป

โทษน้อยที่โทษแล้วปด้อยนั้น มีโทษเมาสุรา
ฉ้อโกง ทะเดาะ วิวาท คบค้อยกัน ดักดวง
หมิ่นประมาท แต่ไม่เชือก้อยฟังคำผู้ใหญ่หรือนาย
เช่นนเปนต์น

ถ้ามีโทษหนักแล้ว ก็ต้องใช้ตักขุณพิจารณา
ความอึกห้าหรือหกคน ช่วยกันสืบสวนทวนพยาน
แต่พิจารณาความโดยละเอียด

ในความโทษหนักทั้งหลาย จึงมีการไต่สวน
มาก ไม่ชอบให้ผิดพลั้ง เมื่อจะตงโทษใหญ่
ครั้งใด ส่องเค็กคองทรงทราบ แดทรงพระ
ราชทานตายเช่นเตี้ยก่อนแล้ว จึงจะให้หนักโทษ
รับอาญาได้



รูปที่ ๓

น่านักโทษเข้าคุก

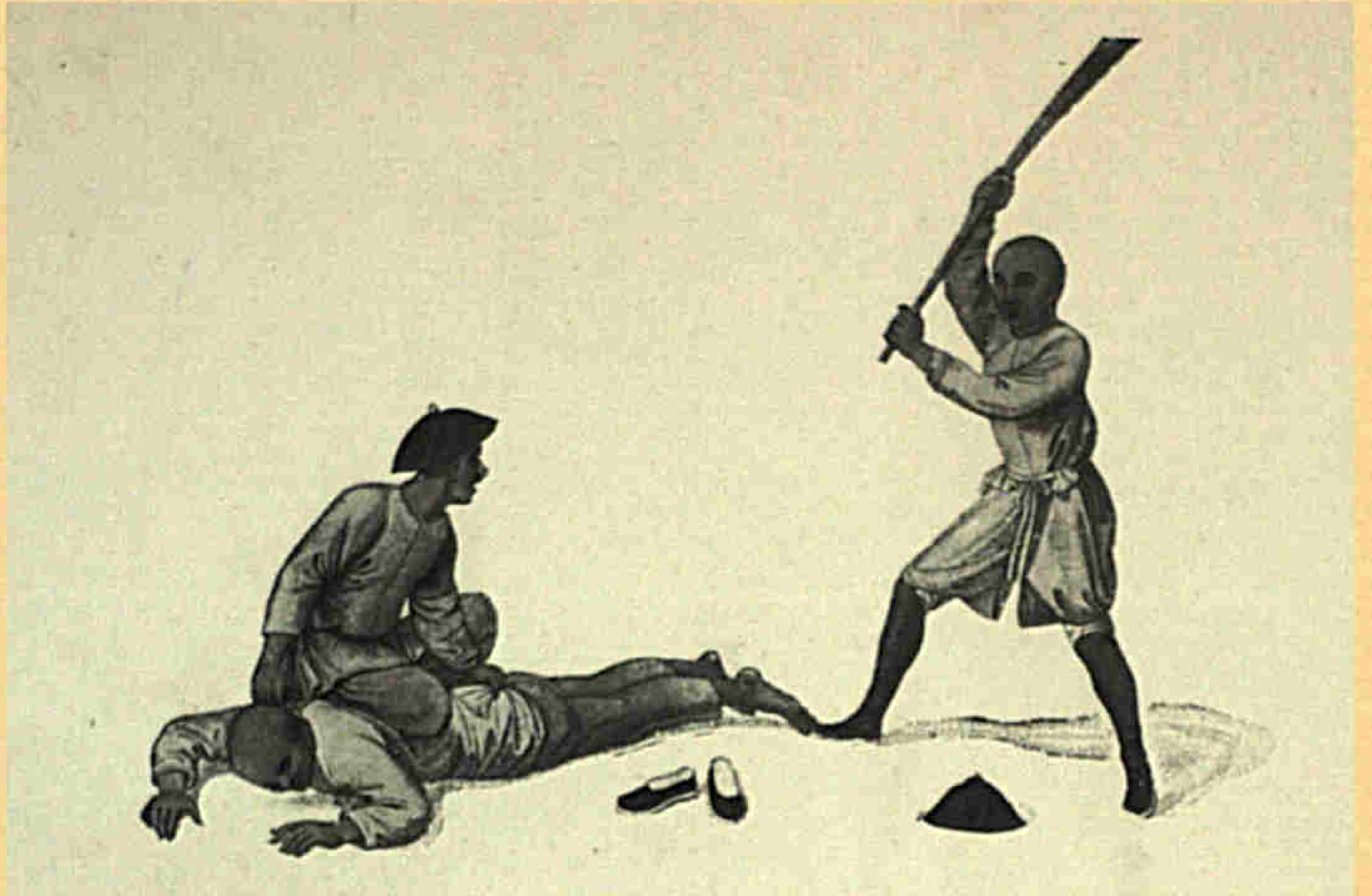
มีโซ่ล่ามกุญแจติดกับคอหนักโทษ มีผู้คุมนำ
ไป ถ่านักโทษขัดขืนไม่ใคร่เดี๋ย ผู้คุมข้างหลัง
ก็ใช้อาญาทุบตี หรือเขียนให้เดี๋ย



รูปที่ ๒

นำนักโทษไปพิจารณาความ

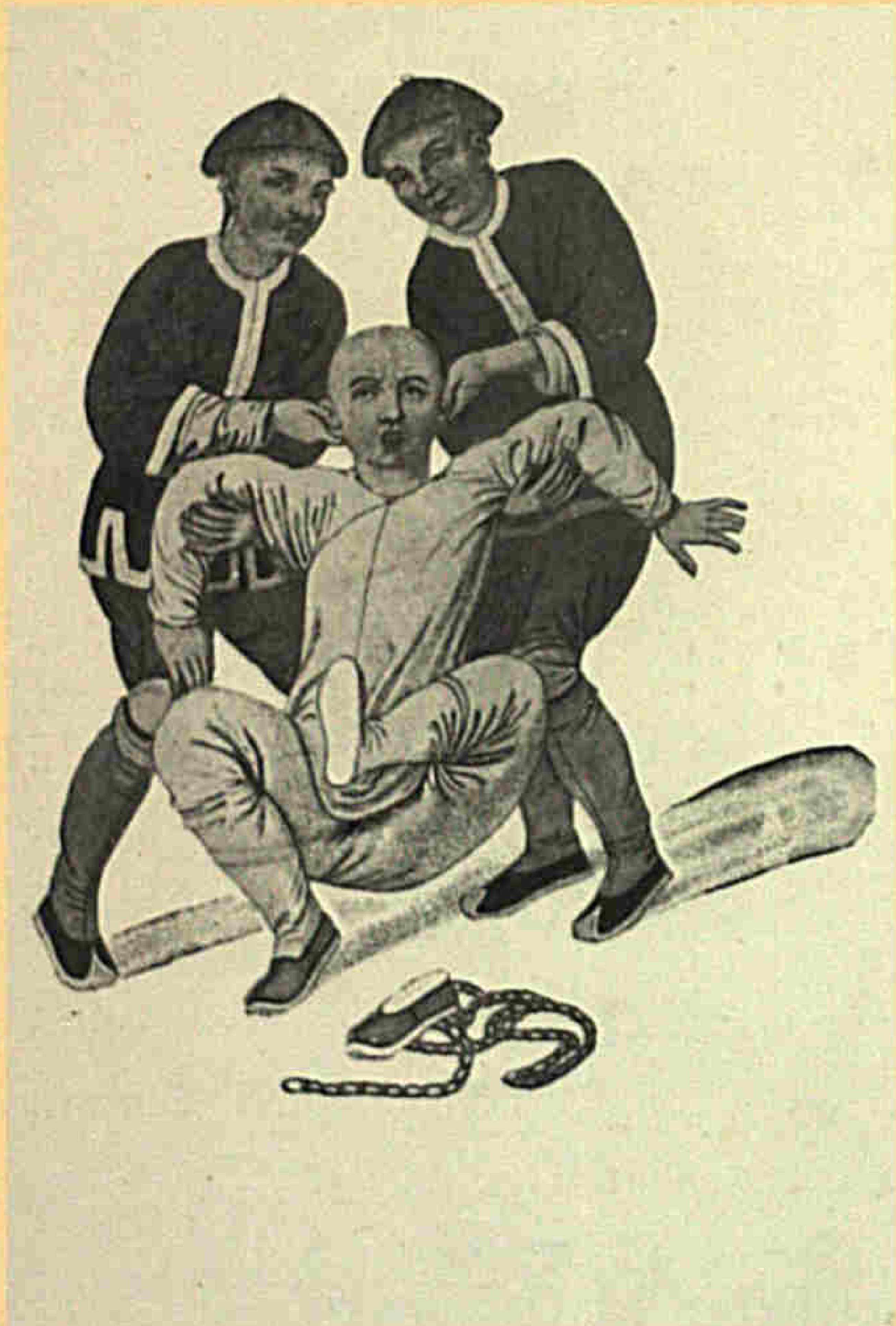
มัดมือนักโทษไว้หลัง มีธงแดงปักริมหู
ข้างละอัน ผู้คุมมาพ้อนำหน้าเพื่อประจานให้
คนดูมิให้เอาเยี่ยงอย่าง มีผู้คุมตามหลังอีก ๒
คน ๑ หนึ่งถือกำห่วยหลายเล่ม หรือไม้ ขชอเกรียก
หลายแขนง คอยตีให้นักโทษเดิรก้มหน้า



รูปที่ ๓

การเขียนนักโทษ

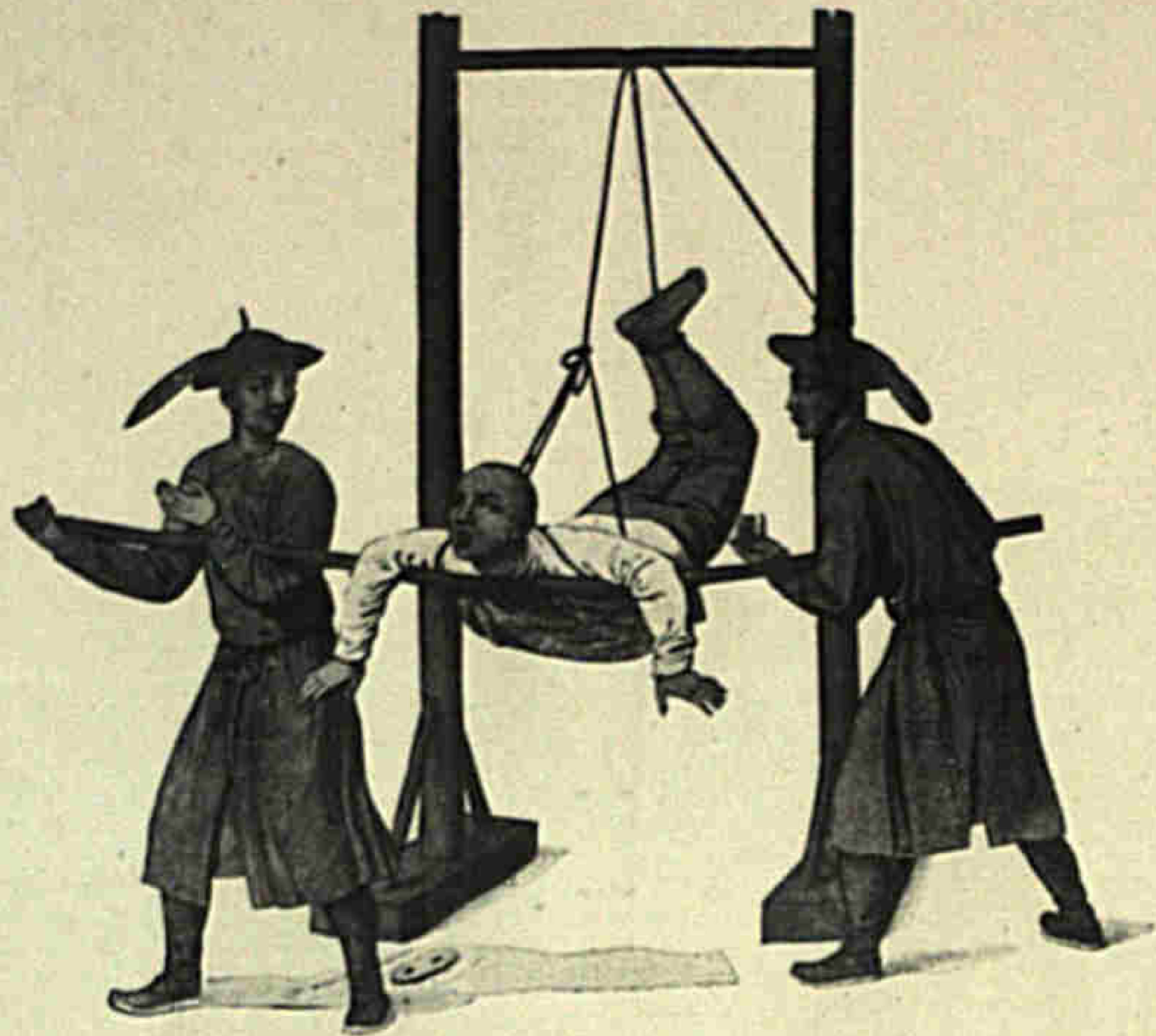
นักโทษต้องนอนคว่ำ มีคนยกคนเตียงบ้าง
สองคนบ้าง ผู้คุมอีกคนยืน โขยทีหลัง หรือกั้น
หรือผ้าเท้าของนักโทษ ด้วยไม้แหม่ปลายกว้าง
สัก ๔ นิ้ว โคนไม้ทิ่มออกกลมเกลี้ยง ทำด้วย
ไม้ไผ่ ไม้ โขยนี้เรียกตามภาษาจีนว่า “บัพซ์”
เมื่อเจ้าเมืองซึ่งมีเกียรติยศสูงเคียวไปไหน ก็
มีผู้ถือไม้ขนคนตามไปด้วยบ้าง ถ้าเจ้าเมือง
พยับหน้าให้ โขยใครก็ โขยใครนั่น
ผู้ซึ่งถูก โขยแล้ว ต้องเขามาคำนับเจ้าเมือง
กล่าวคำขอบคุณที่ท่านได้ช่วยสั่งสอนคิดสอนท่านให้
ตามธรรมเนียม



รูปที่ ๔

บิตหนักโทษ

พนักงาน ๒ คนยกหนักโทษไว้ ๒ ช้าง แต่มิ
ไขหูช้างละคน (นอกจากการเจ็บปวด ยังเกิด
ความทรมาณเสียอารมณ์สำหรับ เพราะระแค้น
ส่องแสงในตาซึ่งอยู่ใกล้เคียงกัน)



รูปที่ ๕

ทรมาน โดยชิงช้า

ชิงช้าที่ทรมานไม่เหมือนชิงช้าดีเด่น นักโทษ
ต้องถูกผูกมัดที่ขาและข้อเท้าแขวนโกล้อยู่ ผู้คุม
๒ คนสอดไม้ประตังรับน้ำหนักไว้ เพื่อจะมีให้
นักโทษได้รับทรมานเต็มที่ ถ้านักโทษไม่รับสาร
ภาพะป็นลัศย ผู้คุมจึงจะลดไม้คานให้ต่ำลงทำให้
ทวิเจ็บป่วยมากจนจนกว่าจะรับเป็นลัศย

รูปที่ ๕ นี้ แลรูปที่ ๔ แสดงการทำโทษ
พ่อค้าขายของฉ้อโกงเป็นประมาณ เมื่อระหว่าง
ทรมานก็มีพนักงานคอยจดค่าให้การอยู่ด้วย



รูปที่ ๒

ทำโทษล่ามที่แปลภาษา

ถ้าล่ามแปลภาษาผิดเพี้ยนไม่ชัดเจน พนักงาน
๒ คนก็จับตัวให้ล่ามนั้นคุกเข่าลง จับข้างตะแวน
พาดไม้ทับข้อเท้าเหยียบปลายไม้ข้างตะคน ถ้า
เหยียบโกดตัวหนัก โทษเข่ามากก็เจ็บมาก เมื่อห่าง
ตัวออกไปก็เจ็บน้อย



รูปที่ ๗

ทำโทษคนเรือ

พวกจีนเป็นอันมากอาศัยอยู่ในเรือ มีอาการ
เกิดแก่เจ็บตาย วิวาทะหากินอยู่ในเรือตลอดชาติ
ทุกช่วงคนในตระกูลพวกอยู่เรือ มีเบหนอกในตำ
แม่บาทงตัน อังกฤษเรียกคนพวกนี้ว่า "จีนนา"

เมื่อจีนนาคองโทษ ผู้คุมคนหนังกยัดนักโทษ
ให้คุกเข่าลง แต่อีกคนหนังกจกผสมคบหน้าด้วย
หนังกหน้าซ้อนกัน ๒ แผ่นทำเป็นรูปเกือก

(นี่แสดงว่าไทยโบราณใช้เกือกจริง ๆ ที่เดียว
ผิดกว่าจีนซึ่งไม่มีใครจะมีเกือกตะไช่ ไล่กัน)



รูปที่ ๘

ข้อ

ข้อของไทยมีเป็นรูปขอนไม้ เจาะช่องกลาง
สำหรับใส่เท้าเข้าไปแล้วใส่สลัก คอกขวางช่องมีให้
เท้าออกได้ หรือว่าถ้าสลักชิดเนื้อก็ทำให้เจ็บ
ยังมีขอร้าวอีกชนิดหนึ่ง เปรนไม้ยาวเกลี้ยง
๒ ท่อนซ้อนกัน มีรูกลมอยู่หว่างท่อนไม้ ทั้ง ๒
เรียงกันหลายรู เมื่อยกท่อนไม้ข้างบนชนก็ใส่ขา
คนได้ เมื่อหันท่อนไม้บนลงไว้ ใส่กุญแจเหล็ก
คิดชา คนเดียวหรือหลายคนก็ได้ เมื่อสลัก ๒๐
ปีมาแล้ววมไซกันในกรุงเทพ ฯ ตามโรงพักทั้งหลาย
ประเทศสเปน ประเทศอิตาลี แต่ประเทศหรือ
ตำบลซึ่งถือศาสนาโรมันคดลิกทั้งหลาย ในยุโรป
ก็เคยใช้ ขอกันมาทั้งสิ้น

ในรูปนี้แสดงว่าข้อจั้น มีแป้นแผ่นกระดาน
สำหรับคนโทษนอนคว่ำ แดมีข้อคดมือเหยียดนั้น
ด้วย ส่วนข้อที่เท่ากัน มีไม้ตั้งอยู่ ๓ แผ่น
แผ่นกลางตั้งคดประจำอยู่แผ่น แผ่นข้าง ๒ อัน
ปลดเดือนได้ บากไว้เป็นปากรับเข้ากับท่อนไม้
ที่รองหน้าแข้ง เมื่อใส่ขานักโทษเข้าหว่างนั้นแล้ว
ผู้คุม ๒ คนเอาเชือกมัดข้างบน อีกคนหนึ่งคอก
สลักตรงช่อง เปลี่ยนคอกช่องซ้ายขวาที่ตะหน
ทำให้ข้างบนถ่างออก แต่ข้างล่างมัดติดแน่น
เข้า ทำให้เจ็บเท่าเป็อันมาก ผู้ที่ใจแข็งไม่รับ
เป็นลัศย หรือว่าทนไปโดยไม่มึคนั้น ขอรัด
จนกระดูกข้อเท้าเหวห่างไปก็มี



รูปที่ ๘
๑๕
บบนว

วิธีใช้ ไม่น้อย ๗ ร้อยเชือกเรียงกัน เมื่อ
ไถ่นิวในหว่างไม้แฉ้ว ก็ชักเชือกกรุดให้ไม้ขนาบ
นัวโดยแรง

การอันหมกไซ้ทำโทษหญิงซึ่งชุกชนหรือทำผิด
ด้วยว่าเงินเป็นผู้ถือกรรมเนี่ยมจัด ไม่ประพฤติ
เหตุซึ่งเปนนอัสคย เช่นถ่วงตะเมิตประเวณี่เปนนคัณ

ถ้าเกิดเหตุชนกัหมกถือเอาผู้ประพฤติผิดเปนนคน
ชัวชามากกว่าชาคอน ซึ่งไม่นำพาในการผิด

เหมือนเช่นฝรั่งเปนนุชายกัยคงอยู่เปนนเยนเคติแมน
แต่เราเคยอ่านพงษาวดารจีนมา ก็เห็นได้วาเงิน

ชอบประพฤติเคร่งมัชยัสถ์ แด่สคย ชอกถ้ว
ความเสี่ยหาย แต่ทจริงกัประพฤติเคร่งตามบุรพ

บุรุษแต่ก่อน ๗ โดยห้ามความรู้ คักคชวเพียงพอไม่



รูปที่ ๑๐

ไขในยัตตา

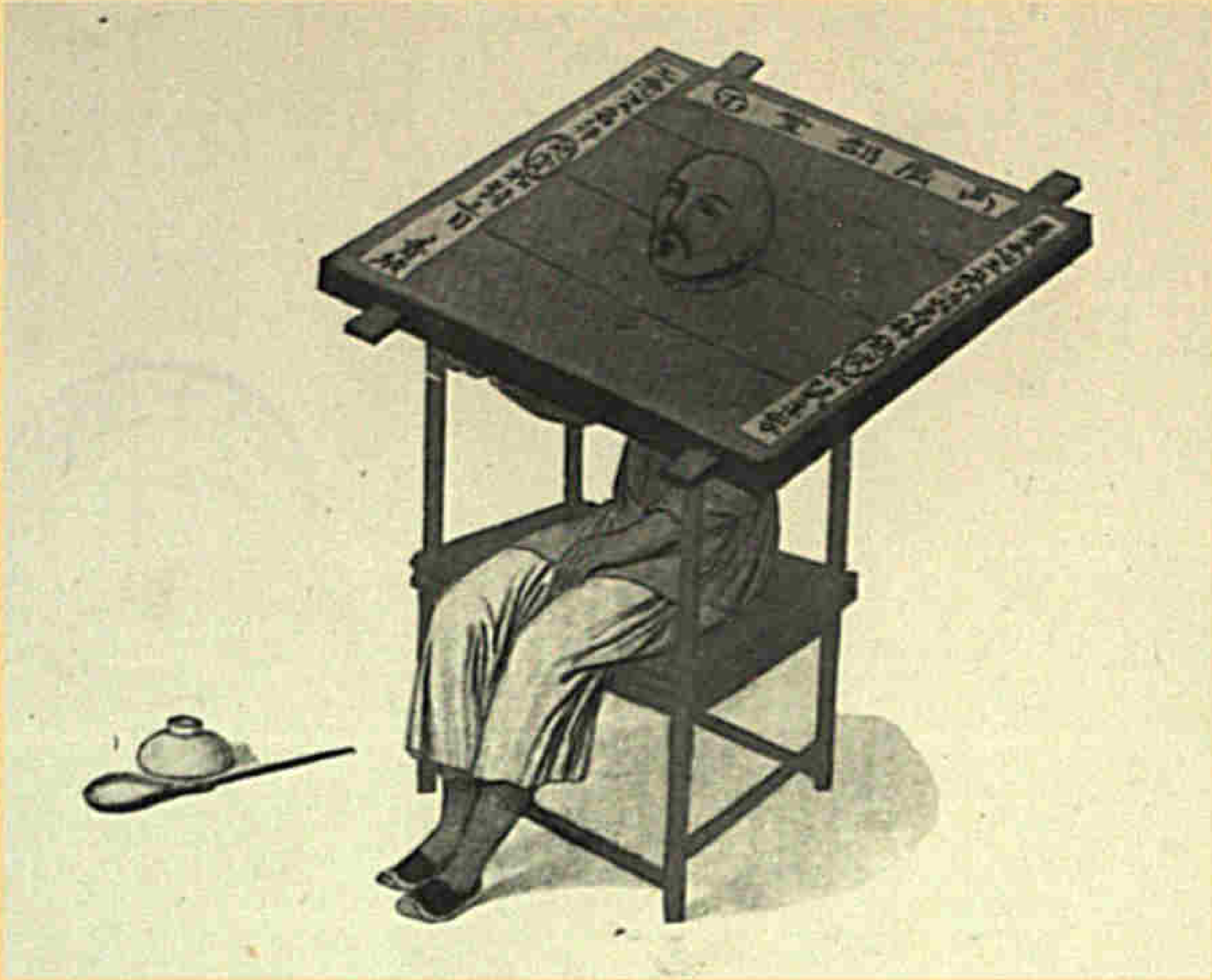
ปูนขาวรวงเบนผงใต้อยู่ในห่อผ้าขาวเล็ก ๒ ห่อ
เมื่อถูกยัตห่อเข้าที่ตุกตา ผงปูนกระเด็นเข้าตา
มพิษร้อนเหมือนนอย่างพริกไทย



รูปที่ ๓๓

นักโทษล่ามติดหลักเหล็ก

มีแผ่นเหล็กสรวมเป็นปดอกคอ ตันกุกุญแจที่
สรวมหลักเหล็กรดหดวม ให้นักโทษนั่งหรือยืนได้
โคนหลักมีแผ่นไม้แบนสำหรับนั่ง ที่ปลายหลัก
ตั้งเกินสี่ตะกรังหตา มีป้ายห้อยบอกชื่อนักโทษ
แต่โทษที่ทำผิด



รูปที่ ๓๒

ไม้แบนช็อค

ทำโทษเช่นนี้เป็นการประจานตัวมาก ในรูป
นเครื่องทรมานเป็นแต่ไม้แบนแผ่นเดียวทศตคอก แต่
เกาอนนเป็นของนักโทษหามาบังพักให้ ชหดกค้ำไว้
ไม่ให้ ไม้แบนถ่วงบ่า ไม้แบนเป็นไม้กระดานผนัก
เข้าตัวไม้ มีรูกลงสำหรับสรวมคอกนักโทษ แต่
ไม่เห็นตัว แต่หีบอะไรเข้าปากไม่ได้ ช็อคอน
มีน้ำหนัก ๆ เบาทตามโทษหนักแต่โทษเบา ตาม
กรรมตามน้ำหนักสักห้าสิบหกสิบปอนด์ แต่บางที่
มีน้ำหนักถึงสองร้อยปอนด์ ทำให้หนักบ่ามากนัก
บางที่โดยเหตุความระอา ย ความเจ็บป่วย อด
อาหาร แต่ไม่ได้พักผ่อน ทรมานให้นักโทษ
ถึงตายก็มี มีผู้คุมคอยตรวจไม่ให้พักผ่อนอยู่ที

ไหนได้นาน แต่บางทีนักโทษอาจจะผ่อนความ
ทรมาณได้ โดยเมื่อเดินไปกับหมู่เพื่อน ให้เพื่อน
ช่วยแบกมูมแบ่นซื้อค่าจุนไว้ ไม่ให้ถึงวงบ่าตัว หรือ
วางซื้อพาดโต๊ะ พาดม้า พาดคันทไม้ก็ได้ หรือ
จัดหาเก้าอติงเต่า & เต่าไว้สำหรับค่าจุนอย่างเกษ
ในรูปภาพนี้

จะได้ซื้อคอตองได้ค่อหน้าคุดากการ ริม ๆ
ไม้แบ่นซื้อมีหมายเหตุจดับนกระดาต บอกชื่อ
นักโทษ ลักษณะโทษแต่กำหนดคิดโทษซ้ำหรือเร็ว
แต่มีตราประทับเปนสำคัญ สำหรับไม่ให้ใคร
ถอดไม้กระดานฉีกตราผนกนหนได้ นักโทษเปน
โจรหรือจะโมยมักคิดซื้อถึง ๓ เดือน ถ้าโทษ
หมิ่นประมาท หรือเตนเบย หรือวิวาท มักคิด

โทษเพียงสองสามอาทิตย์เท่านั้น ผู้เป็นหนักมาก
คิดขอรุณคนไปจนกว่าจะพอใจเจ้าหน

เมื่อต้นโทษ ต้องมาปลดขอรุณต่อหน้าคุณการ
ผู้ทพพากษาให้ ไล่ขอรุณ แล้วท่านจึงสั่งให้ โบาย
ดวยไม้ " บันช " ออกเตกน้อย แล้วภาคทัณฑ์
มิให้ประพฤตผิดอีก แล้วจึงปล่อยตัวไป

รูปขามคว่าอยู่ แต่ขอรุณด้ายาวทอยู่ข้างภาพ
เปนชนิดทให้หนักโทษชนิดนได้คักอาหารกิน (เรา
เคยเห็นมิ ไม้แบ้นบางอัน เจาะไล่มือ หรือไล่เท้าข้าง
หนังกดวยกม)



รูปที่ ๑๓

ลำไยใช้กับขนไม้ใหญ่

มีหวงเหล็กใหญ่ยึดคัตมูมขนแน่น มีสายโซ่
ด้ามค้อนักโทษไว้กับหวงที่ขนไม้ มีกุญแจด้าม
ไว้ที่คอ



รูปที่ ๓๔

กรงนกโทษ

นอกจากที่ขงกรงไม้ นกโทษยังถูกด่ามไซ้
คิดคอไวกับขอเท้า แล้วตามขอเท้ามาคิดมุมกรง
ทางเขากรงอยู่ที่ขกรง ๒ อัน ยกชนแล้วปลดให้
หลุดได้เหมองอย่างนำถิง แต่ถ้าสอดสัดกเหล็ก
เข้าห้วงไวก็ยกถอดช้ออกไม้ได้ แต่วกมีกุกญแจ
ต้นไม้ให้ชกสัดกออกได้ด้วย

ไม้กระดานแผ่นในกรงใช้สำหรับหนึ่งแตนอน



รูปที่ ๓๕

ลำกระบอกไม้

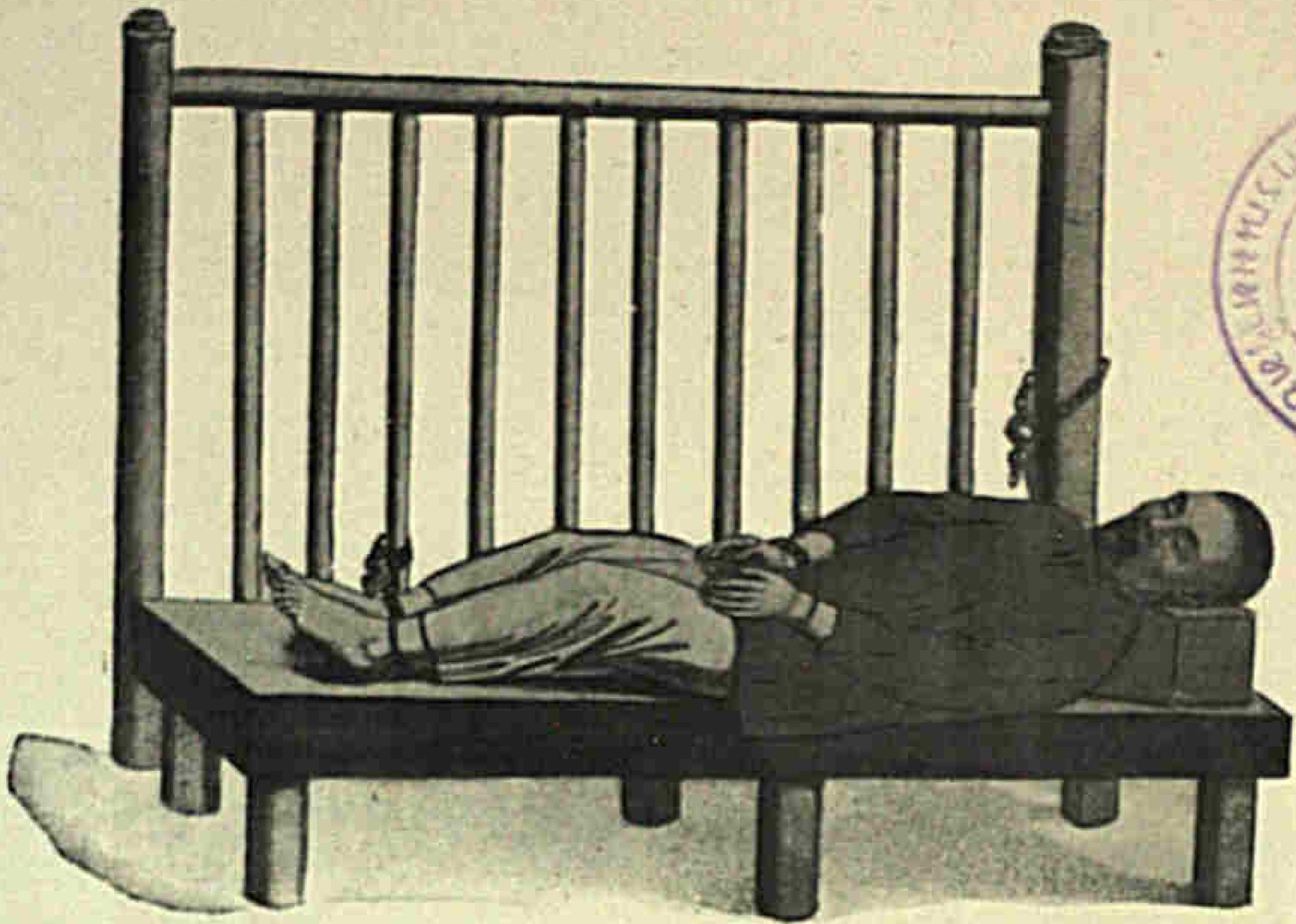
ไม้ไผ่กระทุ้งปล้อง กลางลำใหญ่ยาว เท่าขนาด
สูงของคน สอดใส่ในกระบอกลำติดกับหลักต่าง
ปลายบนลำมุกุญแจติดกับคอ ที่เท้าจำรวนซึ่ง
มีรูปเช่นไซ้



รูปที่ ๓๖

ตัดเอ็นน่อง

การตัดเอ็นน่อง เป็นการทำโทษ แก่นักโทษที่หนี
โทษ ถึงที่ตั้งร่างตัวได้ปนชาวชนิตหนึ่งเรียกว่า
"จู่หน้า" สำหรับโรยรักษาแผล เมื่อตัดเอ็น
น่องแล้ว การทำโทษอย่างนี้กระทรวงยุติธรรม
เลิกเสียแล้ว โดยเห็นว่าแต่เพียงนักโทษหนีเท่านั้น
ไม่ควรทำโทษถึงเพียงนี้



รูปที่ ๓๗

จำตรึง

การจำตรึงตรา ต้องด้ามมือทั้ง ๒ ให้ติดกัน
ด้ามคันทั้ง ๒ ให้ติดกัน แดด้ามติดมันไว้กับหลัก
คว้นอนเหยียดคบนแผ่นไม้ หนุนหมอนไม้ แดคอ
ก็ด้ามติดกับหลัก เช่นนกเหมือนตรึงหัวท้ายแด
กลางคดอดกาย

บางทีนกโทษนเข้ากรงเหมือนรูปที่ ๓๘ ถึง
เห็นส่วนชกรงในรูปนี้



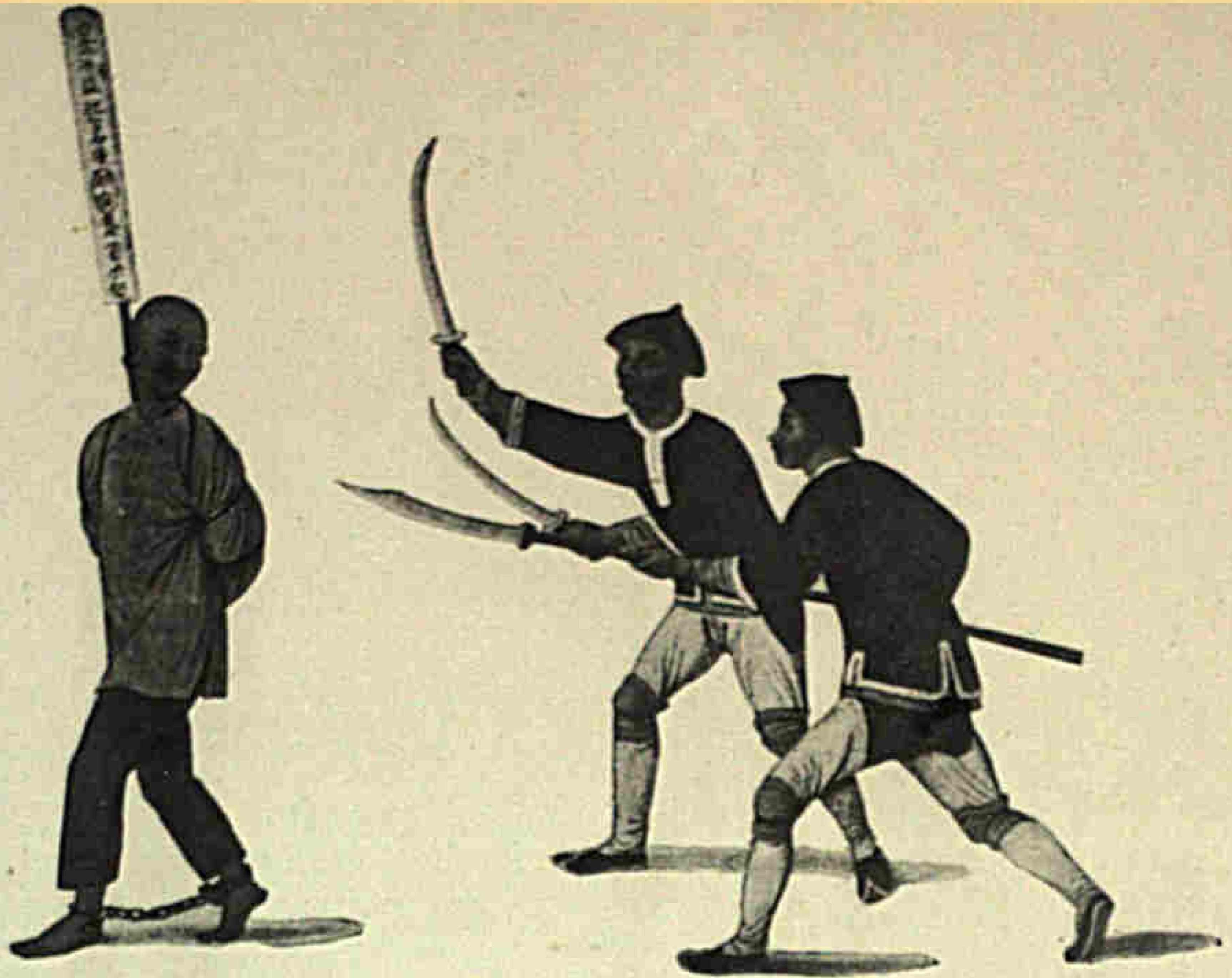
รูปที่ ๓๘

พาไปเนรเทศ

มีนายทหารคุมตัวนักโทษที่ตองเนรเทศ ไปยัง
เมืองที่นักโทษจะต้องอยู่นั้น นักโทษมีเสื้อสำหรับ
ปูนอน พัดใบตาลสำหรับพัดหรือกันแดด ที่
หัดงัดือนักโทษมีอักษรตัวเด่นจารึกชื่อ ความผิด
แต่โทษ

การเนรเทศทำแก่นักโทษที่ทุบตีผู้ใหญ่ แลผู้
เด่นเบียดเบียนทุนไม่มีเงินใช้ แลความผิดอื่น ๆ ซึ่ง
มีลักษณะไม่ควรจะให้อยู่ในเมืองเดิมของตัวอีก

ถ้านักโทษ ตองเนรเทศ ไปหัวเมือง ไต ๆ ก็ดี
ต้นโทษแลวกก็เรียกกลับมาบ้านเมืองเดิมได้อีก แต่
ถ้าตองเนรเทศไปเมืองศาลแล้ว ก็ไม่ให้กลับมา
บ้านเดิมอีกเลยตลอดชีวิต



รูปที่ ๓๘

นำนักโทษไปประหารชีวิต

นักโทษถูกมัดมือไว้ด้านหลัง จำตรวนที่เท้า
ถ้ากล่าวหาว่าบช. ต้องมีของยึดปิดปาก เสียบ
กระดานป้ายที่หลังสูงเหนือศีรษะ บอกชื่อ ความผิด
แต่โทษที่คดีนั้น นายแพทย์เฉพาะทางให้นักโทษเดินไป
ข้างหน้า ถ้าชกชากเขอนให้เดินด้วยอาวุธ



รูปที่ ๒๐

การวัดคอตาย

โทษถึงตายมี ๒ ประการ คือคดีสี่ละ ๑
วัดคอตาย ๑ การที่วัดคอตายมกมมากกว่า
คดีสี่ละ แต่โทษถึงตายคือผู้กระทำผิดเป็น
ข้อใหญ่ แต่ไม่ร้ายกาจเหมือนอย่างที่ต้องถึงคดี
สี่ละ โทษเช่นฆ่าบิดามารดาโดยเจตนา หรือ
ไม่เจตนา ๑ ทำการฉ้อโกงต่าง ๆ ต่อรัฐบาล ๑
ล่วงประเวณีหญิงโสัดหรือว่ามีคู่แล้ว ๑ ว่ากล่าว
หยาบช้าต่อบิดามารดา ๑ ขุดหลุมศพหรือลัก
ของในหลุมศพ ๑ ปล้นสดมโดยใช้อาวุธ ๑
แต่ประดับกายด้วยไข่มุก ๑ การประดับกายด้วย
ไข่มุกมีโทษมากเช่นนี้ กำเนิดกฎหมายมีมาแต่
ครั้งแผ่นดินใดไม่ปรากฏ

การรัดคอให้ตาย บางทีก็ใช้สายเกาที่ฉกรรจ์
แต่ก็มีเชือกสำหรับรัดคอเตรียมไว้ แต่มุก
นักโทษเข้ากับไม้กางเขนให้มันคง แล้วเอาห่วง
ตั้งรูศรรวมคออุดรู้ง โดยนายเพ็ชฌฆาตที่มังกาตั้ง
ผู้ทรมายศต้องโทษ มักใช้การประหารด้วยรัดคอ
เพื่อไม่ต้องคิดสัสให้เสียเกียรติยศ ถ้าช่องเต้ทรง
โปรดปรานก็มักพระราชทานเชือกใหม่ ให้ขุนนางที่
จะถึงตาย ให้ผูกรัดคอตายเอง



รูปที่ ๒๓

การตัดสี่

โทษนเป็นโทษหนักมากที่สุด การตัดสี่
จึงใช้ให้ทำแก่นักโทษซึ่งมีโทษสูงที่สุด เช่นคิดขบถ
ฆ่าคนตาย, ประหารบิดามารดา, ประทุษร้าย
ต่อพระเจ้าแผ่นดิน หรือเจตนาจะฆ่าเจ้าองค์หนึ่ง
องค์ใด หรือทำความผิดอันใหญ่หลวง แลแปลก
ปลาดต่าง ๆ เป็นต้น

นักโทษต้องคุกเข้าอยู่บนแผ่นดิน นายเพชฌฆาต
ปลดบ้ายบอกโทษจากหลัง ดังเราเห็นชั้นในรูป
นแดง ก็ประหารคอด้วยดาบซึ่งถือสองมือ พัน
ที่เดียวให้คอขาด โดยฝีมือแม่นยำชำนาญของ
เพชฌฆาตนั้น นายเพชฌฆาตเดอออกมาจากกอง

ทหารตามธรรมเนียมโบราณ ตั้งแต่ครั้งรบพุ่งกัน
โดยมากสู้รบต่อมา แด่นายเพ็ชฌฆาตมิได้มีความ
เต็มในการนับถือกันเหมือนอย่างประเทศอื่น ๆ

การตัดสินฝ่ายจันทรคึกคึกว่าเป็นการเต็มเต็ม
ร้ายแรงอย่างอกฤษฐ์ โดยเหตุว่าตัดสินซึ่งเป็นที่
ประเสริฐ เมื่อตัดสินแล้วมิอาจจะฝังได้ ให้ครบ
สังฆารเหมือนเมื่อกำเนิดมา การตัดสินต้องได้
รับโทษตลอดข้าราชการอันสูง จนถึงไพร่ต่ำช้า
ทวนหน้ากันสน เมื่อตัดสินขาดออกแล้วมิจะแขวน
ประจานกันไว้ ทศนไม้ กายตัวนั้นทั้งลงในหลุม
หรือท้องร่อง กฎหมายห้ามมิให้ฝังตามอย่าง
ธรรมเนียม เว้นแต่ขอพระบรมราชานุญาตได้
ฝังได้ ดังเช่นเราเคยอ่านในพงษาวดารจันทน

เมื่อขอพระบรมราชานุญาต ให้ประหารชีวิต
นักโทษนั้น ถ้าเป็นโทษร้ายกาจอย่างเอก ก็ทรง
อนุญาตให้ประหารทันที แต่ถ้าไม่เป็นการสำคัญ
นัก ก็ทรงอนุญาตให้ขังนักโทษไว้จนถึงฤดูใบไม้
ร่วงก่อนฤดูหนาว แดกกำหนดวันไว้ด้วย

พระเจ้าฮองเต้ก่อนจะทรงอนุญาตให้ประหาร
ผู้ใด ก็ทรงปรึกษาผู้พิพากษาเสียก่อนว่า ถ้าจะ
ไม่ทำโทษถึงตาย จะเลี้ยงกรรมเนียมไปหรือเปล่า
ถ้าไม่เลี้ยงก็ทรงลดหย่อนโทษ ถ้าเป็นการจำเป็น
จึงต้องให้ประหาร พระองค์ต้องทรงถือศีลกินเจ
ก่อนเช่นใบพระราชนุญาต แดกถ้าบีโศไม่ใคร่มี
นักโทษถึงตายมาก บั้นพระองค์นับว่าเป็น
ประเสริฐยิ่งของรัชกาล



